

REGÉLO.

Pesten csütörtökön június 18^{kán} 1840.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

A' két Sforza.

(Folytatása.)

A' festő.

„Signore Basilio Albati — mond Olgeato beléptekor, karon vezetett barátját Biancának 's Irenének bemutatva — Ricciardi Bianca — Luchesi Irene!“

Bianca azczát sötét pir futá-el, 's homlokig égeté; az ifjúnak sötét vonalmaiból is előlángolt a' meglepetési pirulat; szerényen hajtá meg magát, 's Bianca oldala mellett egy karszékre ereszkedék.

„Hogy mulattatok édes Biancám 's Ireném? de hisz' ezt kérdeni sem kellene! ugy-e jól, kellemesen?“

„Biancám, te hirtelen eltűntél, nem is vettelek észre, midőn már bucsútlán eltávozol!“ feddődzék Irene.

Albati és Bianca szög-szempárai találkoztak, 's bizonyosan a' kölcsönös zavar észre fog vétetni, ha Olgeato, félig mentve Biancát, félig vádolva Irént, nem szól: „mert azon szép Valentino igen elfoglalt, 's perczeknek hívéd a' gyorsan röppenő órákat.“

„Ah bácsikám kérlek, hallgass!“ — esde a' kis csintalan, 's egy hamis pir futotta-át a' rózsza arczokat.

„Signor! mi tán hijába pazaroltatjuk drága óráit-el“ mond a' zavarodtából helyre jött Bianca.

„Ezek a' legboldogabb perczek életemben!“ — mond a' festő, 's a' lángszemek csevegő beszéde szerelmet cserélni látszatott.

„Igen igen édes Basilióm, jer egy mellékterembe. Bianca édesem! légy szives egy két perczig ülni; mi Irénnel nem háborgatjuk a' festőt 's festendőt“ — szólt Geronimo, 's karjánál fogva vezette barátját egy mellékterembe, hol számára minden készület meg volt téve. Asztalon heverték a' vásznak, ecsetek, alap 's ábravők. Albatinak ideje volt körültekinteni a' teremben. Ez kicsin volt, fehér márvány alzattal; veres habzó selyem folyt-le a' falzatokról, melyeken különféle arany himzetű virágfüzerek futottak alá. A'

két ablak között egy keleti, sötét kék nyugágy foglalt helyet, 's előtte a' festői asztal. A' két oldalfal mellett narancssárga bársony divánok nyultak-el, 's felettök drága kővel ékitett aranyrimetű tükrök sugároztak vissza; a' szoba hátulsó fala mellett két aranyos mahagon ágy ezüstös gazdag mennyezetekkel vonult - el. Ezek között kis női öltöző asztal arany készületekkel ékitve foglalt helyet, melly mellett egy széken nyugodott a' már ismertt ében mandolin.

Mig a' festő a' teremtet vizsgálá, Bianca pillantatai a' világos kék velenczei selyem-borítottá magas termeten, az élénken lángoló szemén, a' kellemes ismert vonalokon nyugodtak.

„Ha méltóztatik — kezdé végre a' festő — én készen vagyok.“

„Ah kedves maestróm! igen szívesen“ — válaszolá Bianca, 's a' festő-jellete karos székre bocsátá kellemes tagjait.

„Ó az — gondolá Bianca — minden szó, minden arcmozdulat övé. 'S egy festőt szeret Bianca? Igen egy festő szép lelke és teste lánczoló-le ellenállhatatlanul szívét, 's most minden perczen dobban e' szív szorongva a' vallomástól, 's tágulva az erre vonatkozó reménytől.“ — Így gondolkodék Bianca; arczain a' szerelem bibora hajnalott, 's egy kimondhatlan bájt ömlesztte - el egész ábrázatán. Minden vonal egy - egy istenült szikra, 's e' jelenetet fogá fel a' festő.

„Mint remeg a' rajzón kezemben! ah én nem vagyok képes létesíteni agyamnak angyallá varázslott képét; elhalt, hideg minden vonal a' papíron; alacson kontár munka az eredetihez a' vászoni. Ezen ajk nem elég erővel bélyegzett; ezen arcz elégtelen; — e' hajaknak nincs azon eleven fondorlatuk; ezen nyak nem elég büszke egy Ricciardi - nyaknak; ezen mell nem egészen kifejező; azon karok nem utánozhatók!“ — Így gondolkodott gyorsan rajzolva az alapeszmét: „az ábra kész; Madonna hála 's köszönet a' türelmért!“ — mond végre a' festő, 's meghajtva magát göngyölgette össze vásznát.

„Signore! ön éltemet 's legfőbb kincsét, becsületét a' Ricciardinak menté - meg; mivel háláljam én meg ezt?“ — kérdé a' festő távozását észrevevén — komoly 's egyszersmind epedő tekintettel Bianca.

„Egy elégíthetne - ki; de az után sohajtozni nem szabad egy Basilio Albatinak!“

„Mindent kérhet signore, mindent, mi Bianca hatalmában van; mind tied, kívánj, 's jól vigyázz maestro!“ — mond Bianca; 's azon szemek, azon arczok előre előidézék a' kedves választ: — „Bianca szerelmét“.

„Ah Bianca! én megtanultam olvasni a' te nappalt lövelő éjszemeidből a' szerelmet; te tanítál-meg ezt ismerni; engedd-meg azt birnom is. Im előtted áll azon ifjú, ki olly szomjas szemekkel itta-fel minden pillanatfidat; kinek minden mosolyod egy égüdvét ért. Megengedj, e' lábak hajolni nem tanultak; felelj, szabad volt-e kívánnom? Igen, e' tekintet, e' csók mondja nekem a' bághangú, igent. Most Isten veled szerelmem csillaga! Holnap estvére küld hozzám a' képcsarnok kulcsát, a' szerető lelke kiegyenliti a' festő hibáit.“

VII. A' hűg és barát.

Az arab palotájához igen közel egy egyszerű parányi 's csinos lak volt; egy arab kereskedő özvegye 's ennek gyámleánya lakták azt. A' nő már ágyban feküdt, a' hölgy pedig kilopódzkodott meglesni az illatdús éjt csillag-ezreivel a' tágas házkertben. Alacson kőfal keríté azt; egy két olajfa, rózsza, és szőlőlugosok köröngtek itt ott a' virágágyak között, mellyekben nem egy két keleti gazdag virág pompázott. Egy olajfa-lugos árnyába rejté magát az egyszerű fehér öltözetű hölgy, 's lantot pengetett ritka kellemmel, mit ezüst hang kísért a' hölgy bibor ajkairól, 's arczán a' zengett érzemények hiven tükrödztek. A' buja éjfűrtök, csillagdús éjszemek, büszke homlok és szende orr, a' hangicsáló nyak mint egy megelevenített dal volt. Egy ugrás, 's lombzöreje látszott a' zenélőt háborítani: de Irene bizonyosan észrevette, hogy biztosak vagyunk a' jövőnek jó szándékáról, 's a' szív-dobaj alig jelent egyebet a' várni alig tudásnál. Még is folytatá a' hölgy dalát; majd elakadt; majd letevé lantját.

„Jer elő csintalan, jer édes Geronimóm!“ — mond, és sylphileg suhant-el az olajfa-berek felé, melly a' kőfalat körzé azon irányban, mellyben éles fülei a' zörejről gyaníták a' buvót rejtezní.

„Megvagy!“ — mond karon ragadva egy karcsú termetű ifjú álarczba 's hosszú barna palástba burkolva a' hölgyet, midőn az őt észrevétlen elhagyá. A' hölgy sikaja egy gerlenyájás kacajkára vált, 's az ifjúnak karjaiba omlott.

„Ki akartam várni a' kellemes arab romanczot édes Zoém, 's azért nem siettem feléd tüstént. Ugy-e kedvesem, te azt ismétlended nekem?“

„Ha annyira tetszik neked, jó bérért miért ne?“

„Egy csókért! ugy-e csintalan?“ — kérde a' pajzán, deli ifjú a' leoldott álarczot levetve.

„Az kevés lenne; olly olcsón nem alkudhatunk!“ — mond Zoe; 's az ifjú kebléhez simult.

„Isten neki, tehát kettőért, édes Zoém“ — 's gyengéd kézszerítés és egy heves pillanat követte szavait.

„Ah főszyény-szerelmes! én megszágyenitlek“ — mond a' hölgy, 's csókja az ifjúnak arczain csattant - el újra meg újra.

„Ah adósod nem maradok szép leánya“ — 's kettőzve adta vissza a' rá pazarlott csókokat.

„Geronimóm! mikor láttad bátyámat; én aggódom, hogy valami történt. Az ifjú tüzes és büszke; 's a' mint fél fülhegygyel halálám, a' fejdelemmel nem a' leggyengédebb összeütközésbe jött“ — aggódék a' hölgy.

„Ne hidd édesem, nincs baja; ma volt velem Ricciardi Biancánál, ezt lefestendő“ — nyugtatá az ifjú.

„Már rég nem volt nálam.“

„Egy meglepetésre várt alkalmat“ — mond egy ismerős hang; 's egy magas méltóságos alak lépett a' lugosba.

Egy kis zavar lépé - meg az egymás derekát átfűzőket, 's Zoe lesütött fővel és pirulva ugrott Olgeato mellől bátyja karjába, ezt csókjával üdvözlendő.

„Te pirulsz, 's bátyád előtt pirulsz édes Zoém? — mond a' bátya egy testvéri csókkal gyujtva a' barna homlokot — félsz előtte is megvallani a' hév szerelmet, mellynek örülni tán bátyádnak van legtöbb oka. Üdvöz légy édes Geronimóm“ — 's baráti kézszerítés követte a' szókat.

„Ti boldogok vagytok; csendben, háborítlanul élelitek azon rózsá-álmait az ifjúkornak, melly felett olly méhei szorgalommal, olly lepkei csapongással csügg az ifjú, ha kivált a' viszonti szerelem édes öntudatja virasztja - át az égi álmot. O drága hugom, kedves barátom! én is szeretek, tán hőbbben mint kebleitek lángolnak; mert bennem nem az utósó Omahjada, nem a' büszke Manfredi, hanem az egyszerű festő, Albati szeret, akar, tud 's kell szeretnie. Hány ezer viszály, hány gát nyomul előnkbe? 's ha a' viszont szerelem égi reménye nem bátoritna, legyőzhetleneknek látszók. De Istenemre! a' hölgynek enyinnnek kell lenni; addig nincs keblemnek nyugalma.“

„Nemde a' Milano - bámulta 's fejdelem - imádta Bianca szerelmednek tárgya?“ — kérdé Zoe.

„Kitől tudod te ezt?“ — kérdé pirulva a' bátya.

„Az erkélyi virasztó tán csak nem mondta - meg?“ — csintalunkodék a' barát.

(Folytatása következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ.

A' harmadik 's utolsó lóverseny jun. 11-kén a' szokott délutáni órákban mérsékelt számú nézők jelenlétében ment végbe, minek oka a' záporral fenyegető ég fellegpallástja volt. — I.) Ugrató verseny 120 arany 3 ang. mf. negyedfél láb magasságú sövényeken által 6 ugrással. Tét 10 arany. Első, 's így nyertes Forray Iván b. pej paripája Figaro; második Orozy Fer. b. pej kanczája, Norma. A' pályatért 7' 45" alatt járták körül. Figaro lovasa Kelly. — II.) Széchenyi-billikom 1.600 öl ismételve. Tét 10. ar. fele bánat. A' tétősz 40-ig a' második, azon felül az első lóé. A' bejelentett 5 ló közül Hunyady J. gr. pej ménje Spectre, egyedül járván körül a' pályatért, a' billikomot elnyeré. A' billikom felirata következő: „Önézés, te vagy a' diadalmas bére, nem a' díj.“ Külcssey — Spectre lovasa: Gilbert. — III.) Festetetics-Nákó díj; 78 ar. Tét 20 ar — fuss vagy fizess; — 2 angol mértföld. A' bejelentett 7 ló közül futott négy; czélnál első Lichtenstein Al. pej ménje, Furioso; második Széchenyi Istv. gr. p. m-je: Mazeppa; harmadik Czindery Lászl. ur sárga m-je Ruy Blas volt; Csapody Pál ur sg. m-je Candidate kitört, többiért bánatot fizettek. A' pályatért 4' 5" alatt járták körül. Furioso lovasa Low. — IV.) Ostor. Tét 10 ar. — fuss vagy fizess. — Fél ang mf. Czélnál első 's így nyertes Trauttmansdorf hg. paripája: The Sea; 2-ik Csapody Pál ur k-ja Jemima. A' pályatért 1' 3" alatt futák meg. The Sea lovasa W. King. — V.) Esterházy-kard. Évenként kihívás tárgya. 1 ang mf. Tét 20 ar. fele bánat. A' kard most Trauttmansdorf hg. birtokában volt. Czélnál első: Traun gr. világos pej m-je Romeo volt; második Czindery L. ur [p. k-ja Estrella. A' pályatért 1' 40" alatt futák körül. — VI.) Elegy verseny. Tét 15 ar. mindegyiktől. A' pálya kört egyszer körül. Hunyady Józ. gr. k-ja Reserve első 's így nyertes 3' 25" alatt. Czindery L. ur k-ja Selma második Széchenyi Ist. gr. Galoppade-ja kitört. — VII.) Különverseny. 25 ar. mindegyiktől. 1 ang. mf. Czindery L. ur m-je Ruy-Blas első 's így nyertes. Lovasa Low. Második Hunyady Józ. gr. k-ja Reserve. — VIII.) Paraszt verseny 1.272 öl. Első lóé 30 p. f. másodiké 20 p. f. Indult 4 ló. Fényes Mihály, monori lakos lova első 's így nyertes 4' 25" alatt; Bernáth Antal, kartali lakosé második. Egy elmaradt, egy kitört. — IX.) Széchenyi-kard. Évenként kihívás tárgya 4 ang. mf. Kihívó nem találkozáván, a' kard mostani birtokosánál, Hunyady Józ. grófnál maradt.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Australia állatisméje. — Gould ur, ki Ausztráliába állatisme tanulása végett jött, mintegy 800 madár és 70 négylábú állatfajt, köztük több újat, gyűjtött össze; száznál több faj szeszben van felbontásul megtartva, nemkülönb 70-nél több madárfaj fészkei és tojásai minden fő-faj csoportjaival együtt. (Asiatic Journal).

Az orenburgi, simbirski és saratowi sivatagok. — „Hon fíja“ című orosz folyóiratban Anorow munkája közöltetik e' sivatagokról, mellyben főleg azon kérdést törekszik megfejtetni, e' sivatagok mindig olly fálanok voltak-e, mint jelenleg; 's ha bebizonyítható, hogy nem voltak, mert enyésztek-el ezen erdők? — Erdők e' sivatagokban voltak, mint

azt a' fél arsinnyinél mélyebb hantföldből, mely csupán elrothadt fűből nem származhatott, kivehetni; továbbá több helyén, jelesül Ural bal partjain, erdőmaradványokat látni, 's több helyén e' három kormányzóságnak még valódi erdőket lelhetni, melyek a' sivatagok fátlan földéhez egészen hasonlóan nőnek. Ki irtá-ki ezen erdőket? — Szerző azt mondja: a' mongolok, kiknek Európába csak egy utjuk vala, névszerint az orenburgi sivatagon át Volga felé, 's több legelőre, mint erdőre volt szükségük, égeték-ki azokat. Az erdőmaradványokat, melyek nomád népeknek is nélkülözhetlenek valának, végre azon barbar, még ma is uralkodó szokás pusztítá-ki, mely szerint a' régi fű, hogy új nőjön, felgyujtatik. Erdőkkel eltűnt a' nedvesség is; a' sivatagok kiasztak, 's víznélküliek, mivelésre sőt helyenként marhatenyésztesre is alkalmatlanok lettek. Itt most az eső, melyet hajdan magukhoz huztak az erdők, ritkább, 's egy vagy két száraz nyár éhséget és marhadögöt okoz; mert a' száraz földön növő fűveket könnyen kiperzseli a' nap heve.

KÜLÖNFÉLE.

Különös rokonszenv. Anglia szinpadain egy drama adaték, melynek 3-ik felvonásában, a' szere'mi hűséget esküvő prima donnának egy száraz koponyát kelle megilletni. Midőn C** színésznő, esküjét elmondandó, kezét a' koponyára tenné, ájulva rogyott-le, 's a' darab félbeszakadt. De más nap reggelén már könnyebben érzé magát a' színésznő, 's a' szertárnokot hivatá, kérdvén, hol vette a' tegnapi esti koponyát. — „A' sirásótól — lön a' felelet — 's mint tőle értém, valami Norrit nevűnek feje, ki 12 év előtt halt-meg. A' prima donna ismét elájult; de baja már nem olly mulékony vala, mint előbbi estve. Forró lázba esett, 's néhány nap mulva sirba kísérték. Norrit egykori kedvese volt, ki iránt ő hitetlen lön, 's ki méreg által végzé-ki magát.

Álmod. Édes álom ringatott puha pamlagomon. Különös látványnak valék abban szemtanúja. Harczról álmodozám. Harczról béke idején! Fel-eszméltem, de éber csak testem volt, 's nem az álomban látottaktól szüntelen árnyként kísértetett lelkem, 's ez álmodott harc-egyéb tárgyakról eszméim 's ötleteimet bolygatni nem szűnt, míg azt betűkbe öntém. A' látvány foglalatja ez:

A' nyelvtudomány országa egy; de két fejedelem uralkodék benne: az ige és név. Ezek látván, hogy az égen egy a' nap, minden országban egy a' király, e' kérdést viták: köztük melyiké legyen az elsőség? A' név ezt magának tulajdonítá, állítását így támogatván: Ő magában érthető; az igenek érthetőséget kölcsönöz. — Az ige pedig így okoskodék: ő vezérli a' nevet, nélküle a' név tévelyeg; hisz' — így folytatja — a' könyvek könyve is ezt mondja: „kezdetben vala az ige.“ — A' szóvita fegyverre került. Felhivatának a' tartomány újai a' pert eldöntendők. Roppant sereg esődült az ige-király zászlója alá; pezsgett a' tábor szeretlekek, ő jellekek, védlekek daliáitól; fegyvert villogtatva állá a' diadal reményében a' döfők, hasítók, vágók, lövők hőseknek délczeg serege. Megjelent minden hős, még a' makacs nem akarok 's a' civakodó ellenzem is, egész a' sántikálók sereghajtóig. Ott terme a' határozók vezére: mikor is, hol hova, meddig 's a' t. rokonaival. Megtörtént a' szemle, 's egyedül a' nyakas kiskáplár semmiképp 's az agyafurt éppen nem hiányzottak.

— De éber volt a' név- király is, 's táborát sikra szállítá. Első jelent- meg a' haza, nemzet, közügy. Az őrnagygyá választatott rend- tisztében hiven eljárt. Bizonyos dadallal kecsgeté a' királyt a' dicstel- jes halálra elszánt gyilk, szablya, álgyu, löpor leventáinak sora. Az aggott vitézek ujonczokkal valának keverve; de ezek azok mellett ma- guk helyén illettek, u. m. vért mellett főveg. Nem szabadkozotta név- más én, te, ő, enyim, tied 'sa' t, családjával. Még a' tölt potrohú vizkórság 's a' sáppadt nyavalya sem maradt-el. Mankón tángor- gott hátul az elégedetlenség-véste sűrű homlokredőjű köszvény hajcsár. Sürgött a' harcz-tűz szeszes itallal a' hőseket tüzre gyujtandó. Míg a' név-király részéről a' trombita bajnok tisztjét teljesíti, az ige-király táborában a' kürtöl hős is jelt ada, 's az elválasztó avagy határvonalnál megtörtént a' csata. Én ennek távuli szemlélője lévén, csak az ordító ál- gyudörgés, szivrázó csatazaj, cikázó kardvillanás, fojtó füstgomoly, 'sa' t. nyiltak-meg kíváncsi szemeimnek. — A' veszteség nagy lehete; mert némelyek fő- szív- lábvesztve hulltak-el a' csata vérissa- pos terén, u. m. árny-ék (árny) győzedelem (győzelem) kegyelem (kegy); még a' hercegek is mellőkön fogyatkozást szenvedének (herceg). — Az ige seregéből tagvesztve hürögtek vérökben gyilkoltatott (gyilkol- tattatott), kétkedik (kételkedik) 'sa' t. Az élet-oltó fegyver a' pert nem dönthetvén-el, ismét szófegyver használtatott, egymást így fenyeget- vén: várj te ejtegetett, várj te hajtogatott; várj te koldus hó havat; várj te változó iszom ivám. Hallgass te gyáva, kit piczi nevmutatóm is képes meghatározni. Így feleselének, mikor a' részesülő tábornagy kö- zükbe lépe, ki a' származásukbani rokonságot, személyben és számbani elke- rülhetlen megegyezésőket bebizonyítván a' ket ellen között béke-kezet foga- tott. Ennek kitünőbb czikkjei ezek: a' főnév mindenkora' derék mellék neveket halássza, u. m. a' haza virágzó-t, az ember erényes-t, a' honfi hű-t. Egyenruhája az ó és új divat szerint szabott, de magyar ido- mű legyen, például: elv, lepel, köszöntő (Pázmán korából) — terv, főveg a' mostaniból. — Ezután ne csak a' szónyomozásra, hanem a' tetteges összekötésre is figyeljen; ne csak utó- hanem előra- gokkal is éljen. a' birtokos ejtésre szemesebb legyen; a' rendetlen egyes számú enyim névmás helyett, mindenkor az édes mieinket (közjö) hasz- nálja. — Az ige a' multból okulva a' jelenthőn pártolja; a' főneveket más értelemben vadássza, u. m. ezután ne a' külfényt, rang-ot, hir-t, hanem az erényt vegye maga mellé; a' szépet, nagyot, dicsőt ne jövőndőre halassza; a' rendhagyók számát ne szaporítsa. — A' harez- vihar leült, mint a' dagadó kebel zudult szenvedélyei. Mint a' szelelem má- morából felriadt, homály nélkül észreveszi: hogy szív bálványának igé-je (igé- rete szava) 's a' hűtlenség nevé- szoros viszonyúak: úgy eltűnt álmomból tisztán vehetém-ki a' név és cselekvő igének rokonságát. — O bár a' meg- testesült ige 's a' legszentebb név, a' nagy Isten, engedné, hogy a' nagy dicső 's hön ölelt hon boldogítására célzó nev-eket mindenkor fáradhat- lanul a' cselekvő ige követné!

GIGLER JÓZSEF.

A' teherhordó Croesus. Amsterdamban mult hetekben egy te- herhordó halt-meg, ki 1.000.000 frankot hagyott maga után, melyet 10 gyermeke örökölt.

Különös ajándék. Versaillesben bizonyos vig kedvű Bigan, festész él, ki remek festményeinek egyikét nem régiben a' városnak ajándékozta. A' városi tanács összeül tanakodandó, miépp' lenne legillőbb Bigan szivességét meghálálni. Egy napon végre levelet kap a' mindenről megfledkezett festész, melyben a' város hízegő dícséretekkel párosultt háláját fejezé-ki. Az utóiratban pedig egy helyet ajánl a' szíves festésznek, az új temető legszebb helyén kénye szerint választandót. A' festész köszönettel fogadá az ajánlást: de egyszersmind engedelmet kert a' helynek minél utóbb annál inkább szer-tendett átvételére.

Uj S a m s o n. Saragossában egy új Samson támadt; a' nép legalább e' névvel tisztel meg egy Ádám Gerő nevezetű fiatal embert, ki a' legnagyobb terheket erőködés nélkül emeli-fel, ököl-sujtással a' legerősebb ökröt leüti, 's a' legizosabb emberek, ha bele kötnek, véres fejjeit ballagnak haza. 'S mi legkülönösebb, ez embernek külsején semmi athletai nem látszik.

A' chinák bora. Chinában ismerik ugyan a' szőlőtőt, sőt a' chamuli (tatár ország) szép szőlőfürtöket is kedvelik; de levét nem isszák. A' chinák bora leginkább risből és egyéb gabna-fajokból főztetik, melyet ők szilkékből isznak, 's dsieu-nek (Cantonban dsau-nak) neveznek. Sárga színeért hoangdsieu-nek is nevezetik ez ital, mellynek tömérdek neme van. Az úgy nevezett báránybor (Yangdsieu) kellemetlen ízű, de szerfelett erős ital, melly ürühús és füve főzött levéből készül. Azonban nem ez hanem a' másik fordul oly gyakran elő a' chinák anakreoni dalaiban 's tiszteletére némelly példabeszéd is készült, mint: „bor a' legjobb gyógyszer“ — „semmi sem oly jó búoszlató, mint bor.“ A' dsieu első feltalálója már Yü alatt (K. szül e' 2000 évvel) élt. Azt beszélik, hogy e' bölcs fejedelem, midőn az italt vele megkó toltatták, azt fölségesnek találta ugyan; de előre látván mind azon nyomort és bajt, mellyet ez ital országára hozand, a' feltalálót számüzte.

Nevezetes házaspár. Schleswigben egy pár ember él, kik négy különféle mesterséget gyakorolnak: a' férj ötvös, és a' városi színháznál komikus; a' nő pedig baba, 's egyszersmind szerkesztője egy Flensburgban megjelenő folyóiratnak. Flensburg csak néhány mértföldnyi e fekszik Schleswig-től. Ezen kívül a' schleswigi színpadról bírálatokat is ír egy ottani lapba, mellyek néha oly keményen paprikázzák, hogy egész színpadi személyzettel, de különösen férjével folytonos háborúban él.

Kérelem. A' Regelő-Honművész jövő fel évi folyamatra megkezdődvén az előfizetés, kérettetnek annak t. cz. pártfogói, mel-tóztatassanak rendelkezéiket akár a' cs. k. postahivatalokon, akár a' kiadónál Pesten legalább e' hónap 20-ig megtenni: különben a' későbbben érkezett előfizetők czímeinek nyomtatása miatt a' jövő félévi 1-ső számok küldetése rendes időre meg nem történhetik. A' lak-helyeiket változtató előfizetőkre nézve mindenkor tanácsolhatóbb, hogy egyenesen a' kiadónál rendeljék-meg lapjaikat.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczo, Denes-ház, 86-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi' betűivel, valóságos angol vas-sajtón
uri ut s z a 612.